«У кого ненька, у того й голівка гладенька»

Материнська любов — це, мабуть, найсильніше та найсвященніше почуття. Заради своєї дитини матері ладні піти на будь-які жертви. Ця любов може

здолати усякі перепони, вона здатна відвернути від дитини лихо. Саме тому поети та письменники із великою пошаною оспівували це почуття.

До теми материнської любові зверталася і Леся Українка, відома поетеса, у своїй поезії «Колискова». У ній йде мова про вболівання матері над колискою своєї дитини. Мати застерігає дитину від можливого лиха, хоче вберегти її. Матері боляче, що вона не зможе огородити своє дитя від усіх прикростей долі.

Звертався до цієї теми і відомий український поет Тарас Шевченко у своїх поемах «Наймичка», «Катерина», у поезіях «Сон», «Марина» тощо.

У них поет зобразив надзвичайно глибоке почуття, яке або долає усі перепони, аби дати щастя своїй дитині, як у поемі «Наймичка», або доведено до крайньої межі відчаю за нещасну долю, яка судилася рідній дитині, як у поемі «Катерина». Нещасна мати, яка не може дати щасливу долю своєму синові, топиться у річці.

Материнська любов — це священне почуття, яке діти повинні поважати усе життя. І бути вдячними своїм матерям.